

Na přědnem dnju drogowańa něsta bě
niz wošebnego, pscheto tak daločo běšcho
jomu ten kraj južo snaty. Ale šchym dalej
na drugem dnju pschiže, šchym wězej husna,
až na nejněpřodnějšchem kušcu šwojeje kupy
bydli. Won namaka šchake šadowe bomy,
kotrychž něsnajafcho, tež wizešcho druge
rostliny, ač jomu hyschczi psched wozy pschi-
šchli nějšcu, wot kotrychž pač bě myšlafcho,
až budu jomu k hužytku.

Hobnoz spašcho niži na bońe a se šwi-
tanim žěšcho dalej. Daločo wězej němějafcho,
ga by až ku kónzu šwojeje kupy dojšcheč.
Tenšamy kónž běšcho pěškowaty. Ako won
k pěšku pschiže a dočoj poglědnu, hužěšy bě
tak, až bě tichešafcho, kaž libotka, pscheto
won huphta, zogož bě něběšcho šewšchym
nažak. Tam běšcho złowězny šlěd, lužeze
stopy wot bošych nogow; to jog tak psche-
žěšy. Robinson bě myšlafcho: to nějšcu
stopy wot złowěkow, kaž ja jaden šom, tenž
by bě nad drugim złowěkom šwjabelili, ale
to jo šlěd wot žiwych luži, kotrež šwojim
bratšcham kšiwdu žyńe, jich morže a žeru.
A pschi takich myšleńach šapschimě jogo
grošba, až zaschymě hokočo bě glědafcho,
jomu bě šesda, aby byli te žiwjaki we bližy,
a won bě šwignu a chopi gnašch a hubegasch,
kaž huzafchony šarniš a něpoglěda niz rasa
šlědku bě. Ako žeky zaš gnač běšcho, ga
š rasom husta, jogo bojašń bě pschewroschi
do džana a šezynańa; won wizešcho zło-
wězne kosczi a nopy lažeze, wot kotrychž běšcho
měšo hogryšane; a pschipodla namaka bě ko-
piza popěka a hokočo togo wot bošych nogow
huteptany krejš, rowno ač wot rejowańa.